

اول ماه مه

روز اول ماه مه یادآور مبارزات متحدانه و بیروزمند کارگران آمریکایی علیه استثمار و توحش سرمایه داری در این کشور است و همه ساله بدور از تعلقات ملی، نژادی و جنسی بعنوان تجلی اتحاد و همبستگی و نمایش قدرت و اراده عظیم این طبقه جشن گرفته می شود.

این روز همواره و همیشه برای سرمایه داران و استثمار کنندگان به عنوان کابوسی وحشت زا و هراس انگیز مطرح بوده است و خواهد ماند. کابوسی تمام ناشدنی از اراده پابرهنگان و استثمارشوندگانی که میتوانند هر لحظه با اتحاد و همبستگی مبارزاتی خود پایانی بر رویاهای حریصانه و ضد انسانی سرمایه داری جهانی رقم زنند. این روز خواب خوش استثمارگران را به هم میزند و شور و نشاط تازه ای در ارتش قدرتمند کارگران و تشکلهای آنان میپراکند.

اول ماه مه که هر ساله با عظمت هر چه تمام تر در جهان برگزار میشود، یادآور آنست که این طبقه جهانی چنانچه به سلاح تشکل و همبستگی مسلح شود، میتواند بشارت زندگی انسانی و تهی از استثمار را دهد و بشریت را از یوغ بردگی سرمایه و حافظانش رهایی بخشد. نان را به سفره گرسنگان بازگرداند و فرزندان زحمتکشان را از خیابان نشینی برهاند و ثروت را به تساوی تقسیم کند و عدالت اجتماعی را تحقق بخشد. امنیت را از جبهه استثمار کنندگان به منزل پابرهنگان بازگرداند و فقر و گرسنگی و محرومیت را از چهره جوامع بشری بزدايد و افقی نوین و انسانی در برابر تمامی زحمتکشان بگشاید.

اول ماه مه نمایش قدرت و توان کارگران در عرصه پهناور جهان است و یادآور این است که تنها در پرتو تشکل و همبستگی خانواده جهانی کارگران، دستیابی به فردایی بهتر و عاری از ستم طبقاتی و مناسبات استثمارگرانه و ناعادلانه سرمایه داری ممکن خواهد بود.

این در حالی است که این طبقه تحت ستم و استبداد حاکم بر ایران که سرمایه ای جز فروش نیروی کار خود ندارند، از ابتدایی ترین حقوق خود که مسلح شدن به تشکل های مستقل و اتحادیه های سراسری میباشد، محروم هستند و ستم طبقاتی را بطور مضاعف بر دوش دارند و با وجود آنکه اکثریت جامعه ایران را تشکیل میدهند از تاثیر گذاری و جهت دادن بر مناسبات و روابط حاکم بر جامعه محرومند.

کارگران کشورمان به تجربه می دانند که تنها راه رهایی و سعادت آنان مبارزه پیگیر با علل فقر و فساد و گرسنگی در جامعه که همانا حاکمیت جمهوری اسلامی و مشتکی قلیل از مفت خوران و چپاول گران سرمایه دار است، می باشد. برای موفقیت و پیروزی در این راه، توسل به سلاح وحدت و تشکیلات الزامی است و این چنین میتوانند از حقوق انسانی خود در برابر حافظان این نظام استثمارگر و کارگرسنیز دفاع نمایند.

این همه در حالیست که سرمایه داران و کارفرمایان با به خدمت گرفتن تمامی وسایل و ابزارهای سرکوب و فریب از جانب حکومت، کارگران و فرزندانیشان را به ورطه فقر و تهیدستی فزاینده کشانده اند و هر نوع فریاد اعتراض و عدالت جویانه کارگران و زحمتکشان را با سرنیزه سپاه و بسیج خود پاسخ می دهند.

کارگران محروم کشورمان که سالهاست در زیر خط فقر و استانداردهای زندگی بسر میبرند، به خوبی دریافته اند که آزادی خود از قید و بند زنجیرهای ستم سرمایه داری و رهایی کودکانشان از خیابان نشینی و کار طاقت فرسا در کوره پزخانه ها و کارگاه های فرش بافی و... تنها از گذرگاه مبارزه همگانی، آشتی ناپذیر و پیگیرانه با جمهوری کارگرسنیز اسلامی میسر خواهد بود و طی مبارزات مکرر و وسیع خود برای باز پرداخت حقوق معوقه و حق ایجاد تشکل های مستقل، اعتصاب کارگری و... در سال های اخیر به این واقعیت پی برده اند که با وجود این نظام، دستیابی به حقوق انسانی و روابطی برابر و عادلانه با سایر اقشار جامعه امکان ناپذیر است و با برگزاری شکوهمند جشن اول ماه مه روز جهانی کارگران، مراتب اعتراض همگانی خود را به نظم انسان ستیز سرمایه داری حاکم ابراز خواهند کرد.

احزاب و سازمان های سوسیالیست نیز که پیگیرترین و اصیل ترین مدافعان این طبقه استثمارزده هستند، در این روز دوشادوش و هم صف با کارگران در اقصی نقاط جهان این روز را گرامی خواهند داشت.

خجسته باد روز جهانی کارگران
روز اول ماه مه

روزبه وین